

er, men jeg maa sige til det ærede Medlem, at det er nødvendigt, at der føres et effektivt Tilsyn med Boligbyggeriet, at det aldeles ikke kan gaa, at Staten ikke fører noget Tilsyn med, hvorledes de Bygninger er projekteret, i hvilke Staten skal give 40 pCt.s Laan efter første og anden Prioritet, ja, undertiden helt op til 90 pCt. af Bygningens Anskaffelsesværdi, deri indbefattet det store Kurstab, der vil blive; det vil i Virkeligheden sige, at der faktisk bliver større Laan i Bjendommen end selve Bygningens Anskaffelsessum. I den Henseende maa jeg henvise det ærede Medlem til, hvad der staar i den kongelige Anordning af 2. Januar 1923, hvilken Anordning er givet i Medfør af § 8 i Boligloven af 23. December 1922. Her hedder det udtrykkeligt, at ved Afgørelsen af, om Laan skal tilstaaes vedkommende Laansøger eller ikke, skal Fonden tage Hensyn til Byggeføretagendets tekniske Fortrin eller Mangler og til Bekostningens Rimelighed og Foretagendets Rentabilitet, og det maa Embedsmændene rette sig efter. Denne kongelige Anordning er, som sagt, udstedt den 2. Januar 1923, og den er forfattet af den tidligere Indenrigsminister Kragh. Jeg tror heller ikke, at der stilles for strenge Fordringer, men jeg ved, at den ledende Arkitekt for Boligfonden, Hr. Arkitekt Schrøder, i visse Tilfælde gør Udsættelser paa de Planer, der indsendes til Ministeriet. Jeg har haft Lejlighed til i nogle Tilfælde at skønne over Udsættelserne, og jeg har fundet dem rimelige og rigtige. De Udsættelser, som jeg har set, og som jeg altsaa finder rimelige og rigtige, har taget Sigte paa at gøre Foretagendet bedre for den byggende, end hvis man glat væk havde fulgt den paagældende Arkitekt eller hvem det nu er, som har tegnet Bygningen. Det ærede Medlem nævnte et Eksempel paa, at man havde nægtet at yde Laan til en bestemt Type af Bygninger, som der tidligere var ydet Laan til. Jeg er ikke i Stand til at svare herpaa, jeg skal undersøge, hvorledes det forholder sig, men jeg er tilbøjelig til at tro, at der har været god Grund for vedkommende Embedsmand til at handle, som han har gjort. Skulde det imidlertid vise sig, at han har handlet urigtigt, skal jeg drage Omsorg for, at den begaaede Fejl bliver gjort god igen.

Det ærede Medlem ankede over, at Statsboligfonden for sent stillede Pengene til Raadighed for de byggende, og udtalte, at der undertiden kunde forløbe et halvt eller trekvart Aar, inden det skete. Jeg kan ikke tro, at dette er rigtigt. Ifølge Loven og den til Loven hørende kongelige Anord-

ning kan man ikke udbetale Penge af Statsboligfonden, før første og anden Prioritet er læst, medmindre der skulde foreligge ganske særlige Omstændigheder, som taler for at dispensere herfra. Naar det undertiden trækker saa længe ud, som Tilfældet er, skyldes det de byggende selv; de er ikke fremmelige nok og faar ikke deres Papirer i Orden i rette Tid. Statsboligfonden har jo ingen Interesse i at forhale Sagerne, de bliver fremmet saa hurtigt, som det er muligt med det Personale, der haves til Raadighed. Men der er den Vanskelighed ved Statsboligfondens Virksomhed, at hvis vi kastede alle Obligationerne ud paa Markedet, efterhaanden som Laanene bliver taget, vilde vi se, at Kursen daledede ud over, hvad den allerede er dalet, og da vi i lang Tid ikke har kunnet opnaa mere end 87—87½ pCt. for Statsboligfondens Obligationer, vil man forstaa, at man nærer nogen Betænelighed ved at bidrage til yderligere at trykke Kursen. Oprindeligt regnede man med, at disse stats- og kommunegaranterede 5 pCt. rentebærende Obligationer skulde kunne sælges omtrent til pari, i det mindste kun med et Par pCt.s Tab; men at det ikke lod sig gøre, blev man hurtigt klar over, og i den sidste Tid har det været overordentligt svært overhovedet at placere Obligationerne til en rimelig Kurs. Med disse Forhold for Øje synes det mig overmaade klogt, at man er lidt varsom med at faa Obligationerne ud paa Markedet. Statsboligfonden har i mange Tilfælde ydet de laansøgende Forskud, saa at de ikke har haft nødt at sælge Obligationerne. Men i det lange Løb er det ikke muligt for Statsboligfonden at yde Forskud i det Omfang, der ønskes, det er jo mange, mange Millioner, der her er Tale om — hvis jeg ikke tager fejl, er vi allerede nu oppe paa et Beløb af over 40 Mill. Kr., som er bevilget Statsboligfonden.

Jeg takker, som sagt, for den Tilslutning, der er givet Lovforslaget, og haaber, at dette meget hurtigt vil kunne blive vedtaget her i Tinget.

Stensballe: Naar jeg har bedt om Ordet, er det i Anledning af nogle Bemærkninger af den højtærede Indenrigsminister, hvori han omtalte Forholdene i Odense, idet jeg ikke er ganske enig med den højtærede Minister i de Udtalelser, han fremkom med i saa Henseende.

Den højtærede Minister udtalte, at der fra Odense Byraad var sket Henvendelse til Rigsdagen angaaende Flytning af Flyttedagen. Det virkelige Forhold desangaaende